

това, полека лека, захванахъ отъ врѣдъ да
 сѧ повдигжътъ вражды върхъ неповиннаго
 Атанасіа отъ стѣрнѣ-тѣ на едномисленни-
 ци-тѣ Аріеви кой-то скроихъ по-люты кле-
 веты за него, и тѣдѣахъ сѧ не само отъ
 прѣдстола мѣ да го снемжъ, нѣ юще вънъ
 отъ града да го изгонатъ. Единъ отъ най-
 лѣкавы-тѣ Аріевы свѣдаки-тници на имѧ Іс-
 хыранъ раздали слѹхъ че пресвитецъ Мака-
 рий съ повелѣніе Атанасіево отишълъ въ не-
 говѣ-тѣ черкви и разбоянически самаго
 него изъ олтаря извлѣкълъ, свѣшеннѣ-тѣ
 трапезъ претворилъ и, на земї-тѣ, чаші-
 тѣ съ Божественны-тѣ тайны счюпилъ и
 сваты-тѣ книги въ органъ изгорилъ. Нъ Ат.
 глађдаше свої-тѣ слѹжбѣ безъ да знае то-
 ва. Началникъ-тѣ на този лѣкавый свѣтъ,
 кѣши горепоманѣтъ Евсевій, кой-то само
 отънъ сѧ показаши благочестивъ, а от-
 кътре кѣши пленъ съ злобенъ гадъ. Той
 като сподѣчи да сѧ подобры на едно съ по-
 сађдователи-тѣ си прѣдъ незлобивыѧ царь,
 а като намѣри прилично врѣме да сѧ въ-
 ползва отъ царскѣ-тѣ слабость, наклѣвти
 го сѣкакъ и приложи юще че Ат. никакъ